

Bilag 5.

Dansk Kvindesamfund.

København, den 15. December 1927.

Til det i Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i Loven om Rettens Pleje.

Dansk Kvindesamfund, der gennem flere Aar har erfaret, hvorledes Bestemmelsen i „Lov om Rettens Pleje“ § 359 ofte virker saaledes, at *alle* de udtrukne kvindelige Nævninge udskydes, hvilket afgjort maa antages at stride mod Lovens Aand, har allerede tidligere foretaget Henvendelse til de juridiske Myndigheder angaaende denne Sag og fundet Forstaaelse for de Synspunkter, vi har gjort gældende.

Det synes imidlertid, som om det er de tekniske Vanskeligheder ved en tilfredsstillende Ordning af Spørgsmaalet, der hidtil har hindret en Ændring.

Vi tillader os derfor at fremsætte vor Opfattelse af Muligheden for en Løsning og indtrængende anmode om, at Sagen maa blive taget op til ny Overvejelse.

Vi mener, at Udskydelsesretten for Statsadvokaten og Forsvareren i den enkelte Sag burde ophæves eller i det mindste begrænses, idet det maa anses for tilstrækkelig Garanti for Nævningenes Upartiskhed, naar der først sker en Udvalgelse blandt mandlige og kvindelige Folketingsvælgere, og de efterfølgende Lodtrækninger i øvrigt giver Tilfældet fornødent Spillerum.

Endvidere tillader vi os at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa følgende:

I. Det har ved flere af de store Nævningesager, der i de senere Aar har haft Offentlighedens Interesse — vi nævner saaledes Sagerne vedrørende Damhusmordet, Barnemordersken fra Karise og flere andre — vist sig, at en stor Del af Tilhørerne var ganske unge Mænd og Kvinder, nærmest Børn, der med stærk Interesse overværede Retsforhandlingerne, Partsforklaringerne og Vidneafhøringerne, som i disse og lignende Sager ofte er af en saadan Art, at de maa afgive spændende Stof til at pirre Ungdommens Nysgerrighed og til paa en saare realistisk Maade at give dem et saadant Indblik i Tilværelser og Menneskeskæbner, som efter vor Tids almindelige Opfattelse af Metoderne for Ungdommens Opdragelse og Udvikling ikke kan anses for hverken heldigt eller nyttigt. Uden i nogen Retning at ville gøre os til Talsmænd for at indskrænke det gældende Princip om Offentligheden i Retsplejeloven udtaler vi som vort Ønske, at den Tilladelse, som Retsplejelovens § 32 giver til at nægte Personer under 18 Aar Adgang til offentlige Retsmøder, maa blive udvidet til et absolut Forbud før unge Personer mod at overvære offentlige Retsforhandlinger, eventuelt et Forbud, fra hvilket Rettens Formand i særlige Tilfælde kan dispensere. Ved en saadan Bestemmelse vil der ikke gøres noget Indgreb i den Ret, som myndige Personer har til at overvære Retsforhandlinger, og idet vi udtaler som vor Opfattelse, at alle berettigede Interesser er varetaget ved denne Ret for den myndige Borger, anmoder vi om, at Aldersgrænsen for Adgang til offentlige Retsmøder bliver sat ved Myndighedsalderen, 21 Aar.

II. Endelig ønsker vi at pege paa det uheldige i, at Børn under 18 Aar, som er *sigtede* for Forbrydelser, som saadan kan gøres til Genstand for offentlig